Weiste punnase-többest.

Minnewal aastal 1869 olli punnane-többi weiste seas wägga laialt liikumas ja se tulli sest, et aasta enne sedda wägga kuiw olli. Üks assi aitas nüüd ühte ja teine teist, mis mönned ärrakatsusid; agga kui libha-soolwet puddeli seest loma kurko kallati, siis sai loom terweks. Werreurma robhud kedetud ja lussika täis salpeetrid sisse sullama pandud ja sedda jahtunud wet puddelist loma kurko kallatud, on mitto parremaks aitnud. Ka peab hea ollema, kui lomale adrit lastakse, üks korter werd kaela soneşt.

Mönned ütlewad, et se haigus robhust peab sündima; agga misuggune robhi se on, sedda ei tea jälle kegi. Minna arwan ja ollen tähhele pannud, et se talwisest kuiwast pöhhust tulleb. Kui loom sügise äkkiste kuiwa pöhho peäle saab ja mitte wahhel rohto ehk muud pehmet sööki, siis jääb kuiw söök saddakortse sisse kinni ja lähhäb seäl pöllema, et need ähhadad lappakad mustaks löwad, siis töuswad lomale mitmesuggused haigused. On loom jubba paar nädal kuiwa pöhho peäl olnud, siis peab temmale nattikenne ülge-raswa sisse andma, mis temma

seedmist pehmeks teeb, ja nenda paar korda talwe sees, siis ei tulle lomale mitte kergeste wiggadusi, mis agga ilma raswata kergeste ja mitmed modi tulleb, ja surm on iggal pool kannal. Sest kui saddakordne pöllema läinud, ei woi loom ennam seeda ja tunneb wallo köhho sees ja se wallo lööb temma libha ja werre sisse, mis mönne aea pärrast, kui haigus ja — surm wälja tulleb.

Sest asjast on jubba selle ramato: „Pöllomehhe ait" sees enne rägitud Nr. 1 al: „Mitme többe hakkatus."

Ei surma wasto tea ma
Nüüd mitte rohto nimmeta:
Suur abbi tulleb Selle käest,
Kes keik on lonud wägga hääst,
Ta hoiab, kaitseb wiljad, puud
Ja annab terwed libhad, luud,
Ni loom, kui innimenne ka,
Ei ella Temma abbita.

Wanade innimeste kosja asjad.

Aastal 1763, Jõulo-ku 12. päwal, surri Karinokülas Wennemaal üks naesterahwas, nimmega Margareta Krekkowna, kes 108 aastat

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1870, lk 24